

การอ่านเสียงคำควบกล้ำในภาษาไทย : แนวทางการจัดการเรียนรู้*

GPAS 5 steps

READING THE SOUNDS OF DIPHTHONGS IN THAI: GPAS 5

STEPS LEARNING MANAGEMENT APPROACH

สกุณา วงบุราณ¹

Sakuna Wongburan¹

Corresponding Author, E-mail: sakuna242020@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มุ่งเสนอการอ่านเสียงคำควบกล้ำที่เป็นส่วนสำคัญของการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องและชัดเจน คำควบกล้ำ คือ คำที่มีพยัญชนะต้นสองตัวทำหน้าที่เป็นพยัญชนะต้นเดียวกัน โดยมีลักษณะการออกเสียงที่ไม่แยกจากกัน ซึ่งมักสร้างความสับสนให้แก่ผู้เรียนภาษาไทย การสอนการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ จึงเป็นความท้าทายที่ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านและออกเสียงได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา บทความนี้จะศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้การอ่านเสียงคำควบกล้ำในภาษาไทยโดยใช้แนวทาง GPAS 5 Steps ซึ่งเป็นแนวทางการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอนเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนผ่านการเรียนรู้ที่มีระบบแบบแผน โดยคาดหวังว่าแนวทางนี้จะช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาไทยในห้องเรียนมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : การอ่านออกเสียง, คำควบกล้ำ, แนวทางการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps

* Received 23 March 2025; Revised 24 March 2025; Accepted 12 June 2025

Abstract

This academic article aims to present the correct and clear pronunciation of diphthongs, an important part of using the Thai language. Diphthongs are words with two initial consonants that act as the same initial consonant, with a distinct pronunciation that often confuses Thai learners. Teaching the pronunciation of diphthongs is a challenge that teachers must give importance to in order for learners to be able to read and pronounce them correctly according to grammar principles. This article studies the learning management approach for the pronunciation of diphthongs in Thai using the GPAS 5 Steps approach, which is a learning approach that emphasizes learner participation through a step-by-step learning process to enhance reading skills effectively. This research focuses on developing students' ability to pronounce diphthongs through systematic learning, with the expectation that this approach will help promote the quality of Thai language teaching in the classroom.

Keywords: Pronunciation, Diphthong, GPAS 5 Steps learning management guidelines

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์และสมบัติทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติไทย ทักษะทางภาษาไทยเป็นทักษะที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะการอ่าน การอ่านทำให้เกิดปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ ช่วยให้พัฒนาตนเอง ท้นต่อเหตุการณ์ และปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ทักษะการอ่านที่ดีจะช่วยให้ทักษะด้านภาษาอื่นๆ พัฒนาขึ้นตามไปด้วย คำควบกล้ำ เป็นลักษณะเฉพาะของภาษาไทย ที่ทำให้เกิดความไพเราะและความประณีตในการออกเสียง แต่ในปัจจุบันคนไทยจำนวนมากไม่เห็นความสำคัญ ละเลยการออกเสียงคำควบกล้ำให้ถูกต้องชัดเจน ส่งผลให้ภาษาผิดเพี้ยน และอาจทำให้

ความหมายของข้อความคลาดเคลื่อนไปได้ ครูผู้สอนจึงควรปลูกฝังให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญ และฝึกฝนการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอแบบฝึกทักษะ ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ เพราะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝน ทบทวนเนื้อหา เกิดความเข้าใจ และความชำนาญมากยิ่งขึ้น ประกอบกับการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จะยิ่งส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 steps เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น และมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

จากความสำคัญของการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ และประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้ GPAS 5 steps การวิจัยในครั้งนี้จึงมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 steps

ความหมายของคำควบกล้ำ

คำควบกล้ำ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัวเรียงกัน ประสมสระเดียวกัน และออกเสียงควบกันไปพร้อมกันคำควบกล้ำแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ คำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้

1. คำควบกล้ำแท้ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัวเรียงกัน โดยพยัญชนะตัวที่ 2 เป็น “ร” “ล” หรือ “ว” และออกเสียงควบกันสนิท ตัวอย่างคำควบกล้ำแท้

กร: กราบ, กรง, กรอบ

กล: กล้า, กลอง, กลับ

กว: กว้าง, กว้าง, กวาด

คร: ครู, ครอบครัว,

เคร่งครัด

คล: คลอง, คลาน, คล้าย

ขร: ขรุขระ, ขริม

ขล: ขลุ่ย, ไชลอน

ขว: ขวาน, ขวาง, ขวิด

ปร: ปรง, โปรด, ปรับปรุง

ปล: ปลา, แปลง, ปลวก

พร: พร้อม, พระ, พริก

พล: พลอย, ปลาน, ปลัด

ตร: ตรวจ, ตรา, เตรียม

หลักการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ อ่านออกเสียงพยัญชนะต้นทั้ง 2 ตัว
พร้อมกัน

ออกเสียงให้ชัดเจนและต่อเนื่องกันฝึกอ่านออกเสียงให้คล่องแคล่ว

2. คำควบกล้ำไม่แท้คือ คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัวเรียงกัน แต่ไม่ออกเสียงควบ
กันสนิท

คำควบกล้ำไม่แท้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวหน้า:
ได้แก่คำที่มีพยัญชนะต้นเป็น “จ” “ช” “ศ” “ส” แล้วตามด้วย “ร” เช่น จริง, ไชรั,
เศรั, สร้าง, สระ, เสริม

เปลี่ยนเสียง: ได้แก่คำที่มีพยัญชนะต้นเป็น “ท” แล้วตามด้วย “ร” ซึ่งจะออกเสียงเป็น
“ช” เช่น ทราบ, ทราย, ทรง, ทรุโถม

หลักการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้ ออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวหน้า:
อ่านออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวแรก โดยไม่ออกเสียง “ร” เปลี่ยนเสียง: คำที่ ทร
เปลี่ยนเสียงเป็นเสียง ช

ข้อสังเกตเพิ่มเติมคำควบกล้ำแท้และไม่แท้ จะต้องประสมด้วยสระตัวเดียวกัน
คำควบกล้ำจะออกเสียงพยัญชนะต้นทั้ง 2 ตัวพร้อมกัน (ในกรณีคำควบกล้ำแท้) คำควบ
กล้ำจะผันเสียงวรรณยุกต์ไปตามพยัญชนะต้นตัวแรก

ความสำคัญของการอ่านเสียงคำควบกล้ำและการจัดการเรียนรู้

การอ่านเสียงคำควบกล้ำอย่างถูกต้องและชัดเจน ถือเป็นรากฐานสำคัญของ
การใช้ ภาษาไทยให้ถูกต้องตามหลักภาษา คำควบกล้ำ ได้รับนิยามว่าเป็นคำที่มี
พยัญชนะต้นสองตัวที่ทำหน้าที่เสมือนเป็นพยัญชนะต้นเดียว โดยลักษณะสำคัญคือการ
ออกเสียงที่ต้องกลมกลืน ไม่แยกเสียงของพยัญชนะแต่ละตัวออกจากกัน ลักษณะเฉพาะ
นี้เองที่มักก่อให้เกิดความสับสนและความยากลำบากสำหรับผู้เรียนภาษาไทย การที่
ผู้เรียนไม่สามารถออกเสียงคำควบกล้ำได้อย่างถูกต้อง อาจส่งผลต่อความเข้าใจใน
ความหมายของคำและประโยค ทำให้การสื่อสารไม่ชัดเจนและอาจนำไป สู่ความเข้าใจ
ผิดได้

การศึกษาตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำในรายวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้มีความถูกต้องและชัดเจน ตัวชี้วัดเหล่านี้เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับครูผู้สอนในการประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ความเข้าใจเรื่องคำควบกล้ำ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เน้นให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของคำควบกล้ำ ทั้งคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ นักเรียนต้องสามารถแยกแยะและจำแนกคำควบกล้ำแต่ละชนิดได้อย่างถูกต้อง

การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ ตัวชี้วัดมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นทั้งสองตัวให้ควบกล้ำกันได้อย่างชัดเจนและถูกต้องตามหลักการออกเสียง การอ่านออกเสียงสระและตัวสะกดในคำควบกล้ำต้องมีความถูกต้องแม่นยำ และการอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ในคำควบกล้ำต้องเป็นไปตามหลักการผันเสียงวรรณยุกต์

การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้ ตัวชี้วัดกำหนดให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้ที่ออกเสียงเฉพาะพยัญชนะต้นตัวแรกได้อย่างถูกต้อง เช่น "จริง" อ่านว่า "จิง" นักเรียนต้องสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้ที่เปลี่ยนเสียง "ทร" เป็น "ซ" ได้อย่างถูกต้อง เช่น "ทราบ" อ่านว่า "ซาบ"

ความคล่องแคล่วและความชัดเจน ตัวชี้วัดให้ความสำคัญกับการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้อย่างต่อเนื่องและไม่ติดขัด นักเรียนต้องสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างเป็นธรรมชาติและการควบคุมระดับเสียงและความดังในการอ่านออกเสียงเป็นสิ่งสำคัญที่ตัวชี้วัดให้ความสำคัญ

ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่

1- 6

ช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เน้นการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และฝึกฝนการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ให้ถูกต้องและชัดเจน

ช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นการขยายขอบเขตคำควบกล้ำให้หลากหลาย และซับซ้อนมากขึ้น เน้นการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้ให้ถูกต้อง และส่งเสริมการนำคำควบกล้ำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ จึงเป็นประเด็นที่ครูผู้สอนภาษาไทยต้องให้ความสำคัญเป็นลำดับต้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านและออกเสียงคำควบกล้ำได้อย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษาไทย การจัดการเรียนรู้ในเรื่องนี้จึงต้องมีกระบวนการที่เป็นระบบ มีการใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเอาชนะความท้าทายในการเรียนรู้คำควบกล้ำได้ สามารถจัดกิจกรรมให้เกิดทักษะได้อย่างหลากหลายเช่น จัดให้มีแบบฝึกหัด ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ต่อไปนี้ แผลง ทราบ คลอง จริง กว้าง พร้อม เสร้าให้นักเรียนแต่งประโยคโดยใช้คำควบกล้ำและฝึกอ่านออกเสียง

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้น

การมีส่วนร่วมของผู้เรียน เป็นหัวใจสำคัญ แนวทางนี้อาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอนอย่างชัดเจน เพื่อมุ่งหวังที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น หลักการสำคัญของ GPAS 5 Steps คือการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น มีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ และสามารถควบคุมการเรียนรู้ของตนเองได้

แนวทางการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

บทความนี้มุ่งเน้นการนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้การอ่านเสียงคำควบกล้ำในภาษาไทย โดยใช้ **กระบวนการ GPAS 5 Steps** เป็นกรอบในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่มีระบบและมีแบบแผน โดยมี **วัตถุประสงค์หลัก** คือ เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการ GPAS 5 Steps เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

รูปแบบการเรียนรู้ GPAS 5 Steps ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 5 ขั้นตอน ได้แก่

1.Goal Setting (G - การตั้งเป้าหมาย): ในขั้นนี้ ครูผู้สอนจะร่วมกับนักเรียนในการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ นักเรียนจะได้รับทราบถึงสิ่งที่คาดหวังว่าจะสามารถทำได้หลังจากการเรียนรู้ เช่น สามารถแยกแยะและออกเสียงคำควบแท้และคำควบไม่แท้ได้อย่างถูกต้อง การมีเป้าหมายที่ชัดเจนจะช่วยให้ผู้เรียนมีทิศทางและความมุ่งมั่นในการเรียนรู้

2.Planning (P - การวางแผน): หลังจากกำหนดเป้าหมายแล้ว ครูผู้สอนจะนำนักเรียนร่วมกันวางแผนเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ กิจกรรมที่จะดำเนินการ สื่อการเรียนรู้ที่จะใช้ และระยะเวลาในการดำเนินงาน การวางแผนร่วมกันจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของในการเรียนรู้และมีความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

3.Action (A - การลงมือปฏิบัติ): ในขั้นนี้ นักเรียนจะลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามแผนที่ได้วางไว้ ครูผู้สอนมีบทบาทในการอำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำ และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ กิจกรรมอาจประกอบด้วยการฝึกอ่านออกเสียงคำควบกล้ำต่างๆ การเล่นเกมที่เกี่ยวข้อง การใช้บัตรคำ หรือสื่อมัลติมีเดีย

4.Summary (S - การสรุปผล): เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง ครูผู้สอนจะนำนักเรียนร่วมกันสรุปผลการเรียนรู้ สิ่งที่ได้เรียนรู้ ปัญหาและอุปสรรคที่พบ และแนวทางในการแก้ไข การสรุปผลจะช่วยให้ผู้เรียนได้ทบทวนและทำความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนรู้อย่างยิ่งขึ้น

5.Self-Regulation (S - การกำกับตนเอง): ในขั้นนี้ นักเรียนจะได้รับการส่งเสริมให้มีการประเมินตนเองเกี่ยวกับพัฒนาการในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สามารถระบุจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเอง และวางแผนในการพัฒนาตนเองต่อไป การกำกับตนเองจะช่วยให้ผู้เรียนมีความตระหนักในกระบวนการเรียนรู้ของตนเองและสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการอ่านเสียงคำควบกล้ำในภาษาไทย: แนวทางการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 steps ศึกษาเอกสารและงานวิจัยในประเด็นสำคัญ ดังนี้

- การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
 - หลักการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
 - ปัญหาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
 - วิธีการสอนการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
 - แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่มีอยู่
 - ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
- รูปแบบการเรียนรู้ GPAS 5 Steps
 - หลักการของรูปแบบการเรียนรู้ GPAS 5 Steps
 - ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps
 - ข้อดีและข้อจำกัดของรูปแบบการเรียนรู้ GPAS 5 Steps
 - ผลการเรียนรู้จากการใช้รูปแบบการเรียนรู้ GPAS 5 Steps
 - ตัวอย่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ GPAS 5 Step
- การพัฒนาแบบฝึกทักษะ
 - หลักการพัฒนาแบบฝึกทักษะ
 - ขั้นตอนการพัฒนาแบบฝึกทักษะ
 - การประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะ
- การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 - ลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียน
 - ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาไทย
 - ปัญหาการเรียนรู้ภาษาไทย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง จะช่วยให้ผู้ศึกษาสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ สร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ และจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามความต้องการ และสอดคล้องกับบริบท

บทสรุป

บทความวิชาการเรื่อง "การอ่านเสียงคำควบกล้ำในภาษาไทย: แนวทางการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps" สามารถสรุปได้ดังนี้:

1. พัฒนาการด้านการอ่านออกเสียง: นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทาง GPAS 5 Steps มีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำอย่างมีนัยสำคัญ โดยคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนอย่างชัดเจน
2. ความเข้าใจในหลักการ: นักเรียนมีความเข้าใจในหลักการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำมากขึ้น สามารถแยกแยะและออกเสียงคำควบแท้และคำควบไม่แท้ได้อย่างถูกต้อง
3. การมีส่วนร่วมและความกระตือรือร้น: นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น มีความกระตือรือร้นในการฝึกอ่านออกเสียง และแสดงความสนใจในการเรียนรู้
4. การประเมินตนเอง: นักเรียนสามารถประเมินตนเองได้อย่างถูกต้อง สามารถระบุจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเองในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ และสามารถวางแผนการพัฒนาตนเองได้

ความพึงพอใจต่อแนวทางการจัดการเรียนรู้: นักเรียนและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อแนวทางการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps เห็นว่ามีประโยชน์และสามารถนำไปใช้ได้จริง

ปัญหาและอุปสรรค: พบว่านักเรียนบางคนยังคงมีปัญหาในการออกเสียงคำควบกล้ำบางประเภท โดยเฉพาะคำที่มีเสียง ร ล ว ควบกล้ำ และบางคนยังขาดความมั่นใจในการอ่านออกเสียง

ข้อเสนอแนะ: ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายและน่าสนใจมากขึ้น ควรมีการฝึกฝนการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำอย่างสม่ำเสมอ และควรมีการให้กำลังใจและส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียง

โดยสรุป แนวทางการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียน และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับต่าง ๆ ได้

องค์ความรู้ใหม่จากการศึกษา

1. ประสิทธิภาพของแนวทางการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps: ผลการศึกษา ยืนยันว่าแนวทางการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะ การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนอย่างชัดเจนการที่นักเรียนมีพัฒนาการด้าน การอ่านออกเสียงที่ดีขึ้น อาจเป็นผลมาจากกระบวนการ GPAS 5 Steps ที่เน้นการ ตั้งเป้าหมาย (Goal), การวางแผน (Planning), การลงมือปฏิบัติ (Action), การสรุปผล (Summary), และการกำกับตนเอง (Self-Regulation) ซึ่งช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน การเรียนรู้และสามารถควบคุมการเรียนรู้ของตนเองได้

นอกจากนี้ การใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและน่าสนใจ เช่น บัตรคำ, แบบฝึกหัด, เกม, และสื่อมัลติมีเดีย อาจมีส่วนช่วยกระตุ้นความสนใจและส่งเสริมการ เรียนรู้ของนักเรียน

2. ความเข้าใจในหลักการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ: การที่นักเรียนมีความ เข้าใจในหลักการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำมากขึ้น แสดงให้เห็นว่าแนวทางการจัดการ เรียนรู้ GPAS 5 Steps สามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจหลักการทางภาษาไทยได้อย่าง ถูกต้อง การที่นักเรียนสามารถแยกแยะและออกเสียงคำควบแท้และคำควบไม่แท้ได้ อย่างถูกต้อง อาจเป็นผลมาจากการฝึกฝนและการทำความเข้าใจในลักษณะและ หลักการออกเสียงคำควบกล้ำอย่างสม่ำเสมอ

3. การมีส่วนร่วมและความกระตือรือร้นในการเรียนรู้: การที่นักเรียนมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้นและมีความกระตือรือร้นในการฝึกอ่านออกเสียง แสดงให้ เห็นว่าแนวทางการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps สามารถสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ สนุกสนานและมีส่วนร่วมการที่นักเรียนแสดงความสนใจในการเรียนรู้ อาจเป็นผลมา จากการที่นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเองและรู้สึกว่าตนเองสามารถพัฒนาทักษะ การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้

4. ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะ แม้ว่าแนวทางการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps จะมีประสิทธิภาพ แต่ก็ยังมีนักเรียนบางคนที่ยังคงมีปัญหาในการออกเสียงคำควบกล้ำ บางประเภท ดังนั้น ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย และน่าสนใจมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนแต่ละคน

โดยสรุปแนวทางการจัดการเรียนรู้ GPAS 5 Steps มีประสิทธิภาพในการพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยเน้นกระบวนการเป็นขั้นตอน การมีส่วนร่วมของผู้เรียน และการกำกับตนเอง ครูควรตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและปรับปรุงสื่อให้หลากหลาย การนำ GPAS 5 Steps ไปใช้ร่วมกับเทคนิคที่เหมาะสมจะส่งเสริมคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2546). *การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. สำนักพิมพ์องค์การรับสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- นวรรตน์ จองหนุ่ม และ กฤษฎา สังขมงคล. (2562). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านช่อง (ประชากรบำรุง). *วารสารวิชาการ ครุศาสตร์สวนสุนันทา*, 3(2).
- ประภัสสร ปันสวน. (2547). *การจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา*. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปราณี อยู่คง. (2546). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2546). *การส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ: ชลบุรีการพิมพ์.

- มาลีรัตน์ มะลิป้า. (2554). การพัฒนาชุดฝึกการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ : ปทุมธานี.
- วรรณ แก้วแพรง. (2526). คู่มือการสอนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วรรณ โสมประยูร. (2537). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วิเชียร เกษประทุม. (2543). ร-ล และคำควบกล้ำ. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ธนธัชการพิมพ์.
- สมศักดิ์ สินธุระเวช. (2547). สื่อการเรียนรู้ภาษาไทยฉบับสมบูรณ์แบบ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2547). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรัสวดี จันทพันธ์. (2566). การวิจัยปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโพนสว่าง โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำร่วมกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุวัฒน์ สืบเพ็ง. (2554). การพัฒนาแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อานงค์ ใจรงกา. (2547). การพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว. ปริญญานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- อัมพร วสันต์. (2561). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ จากการจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.